

KALUNDBORG ARKÆOLOGI FORENING

31. årgang nr. 2, maj 2018

FORMANDENS ORIENTERING

Foråret bød på udgravning af en middelalderplads ved Tidselbjerg i Slagelse. Elleve medlemmer af det fælles udgravningshold deltog. Vi blev tildelt flere store gruber. Nogle gruber indeholdt hovedsageligt keramik fra perioden 1250-1350, mens andre gruber hovedsageligt indeholdt østersøkeramik (se side 5-9). I august skal vi assistere MVE ved udgravning af en Maglemoseplads (8.900-6.400 f.Kr.) i Åmosen.

Alle der er med på listen over det fælles udgravningshold, får e-mails fra Jens Nielsen om udgravningerne. Andre medlemmer der ønsker at komme med på holdet, bedes kontakte Jens.

Gennem Gunnar Jørgensen har vi fået mulighed for at gennemføre et detektorprojekt ved Tissø. Området hedder Lunden og ligger op til Halleby Å lige syd for Tissø stormandsgård. I det nordøstlige hjørne af engen har man fundet fundamentet til en forskanset stormandsgård fra 1200-tallet ejet af Hvideslægten. Her har vi fundet flere hundrede genstande fra 1200-tallet – overvejende jerngenstande, men også fem mønter og tre guldbelagte genstande. Lunden har vist sig at være ret interessant generelt. Således har vi ved flintrekognoscering også fundet mange redskaber og andre genstande fra Maglemosekultur og Ertebøllekultur på en plads tæt ved Halleby Å. Et bemærkelsesværdigt fund er en pil fra Ahrensburgkultur (10.500-8.900 f.Kr.). Derudover har vi fundet fire bronzealdercelte og brudstykker af tre bronzeknive.

I juli mistede vi Per Høi, der døde efter længere tids sygdom, og Egon Iversen (Columbus), der døde pludseligt. Både Per og Egon har været aktive medlemmer siden foreningens start. Æret være deres minde.

Kommende aktiviteter:

- 5. august: Sommerudflugt til Falster
- 8.-24. august: Udgravning i Åmosen
- 26. august: Kystrekognoscering
- 15. september: Kystrekognoscering
- 30. september: Kystrekognoscering

David Barry

ARKÆOLOGIFORENINGENS LOGO

Af og til bliver jeg spurgt om Arkæologiforeningens logo, som vi bl.a. bruger på forsiden af medlemsbladet: Hvor stammer det fra, hvilken type runer er det, og hvad betyder runeindskriften? Som den opmærksomme læser af dette nummer af medlemsbladet vil have opdaget, ser forsiden anderledes ud end den plejer, idet der over logoet ses en genstand der har samme runeindskrift som logoet.

Genstanden der bærer vores logo, er et stykke forarbejdet hjortetak dateret til 1250-1350, som er fundet i 1984 i forbindelse med udgravningen af Munkesøgade 20-22. Den er ca. 9 cm lang og 1,3-1,7 cm bred. Den er afskåret i begge ender og smukt glattet. Genstanden er velbevaret, og runerne står så tydeligt at man må antage at genstanden er havnet i jorden kort tid efter at runerne var blevet ristet. Den er sandsynligvis tænkt som et håndtag til f.eks. en stok. Vores logo står på forsiden, og navnet Josef på bagsiden. Genstanden er kendt i runeforskerkredse som ”Kalundborg-takken” eller DK Sj 44, og i Nationalmuseets runedatabase (runer.ku.dk) har den genstandsnr. 931 og indskriftnr. 921.

Runetypologien er middelalder, og indskriften er på latin. Der står ”*Floribus et lignis quoddam mirabile vas fit*”. Risteren har dog kludret lidt med skilletegnene og stavningen, og andre fejl indikerer at kniven er smuttet.

Indskriften er første halvdel af en latinsk gåde der er overleveret i et håndskrift fra Bergen fra midten af 1300-tallet, og beslægtede gåder

kendes fra flere middelalderhåndskrifter. Resten af gåden, der antyder dennes løsning, er ikke med: *"quod si est vacuum vel plenum, ponderat equum"*.

Hvad angår oversættelsen af gåden, er der delte meninger. Flere forskere har hidtil ment at det betyder *"Der findes et vidunderligt kar af blomster og træ – hvad enten det er tomt eller fuldt, så vejer det det samme"*.

Hvordan gåden skal fortolkes og løses, er der også delte meninger om. Blandt de forskellige løsninger er "mennesket", "en blæsebælg", "den trojanske hest", "Josef fra Biblen" og "en vokstavle".

Gådens fortolkning og løsning er for nylig blevet diskuteret i akademiske detaljer af professor Jonas Wellendorf i hans artikel "To tolkninger af runegåden fra Kalundborg", der findes på internettet.

Wellendorf argumenterer for at løsningen er "skrivetavle", dvs. at forslaget "vokstavle" er korrekt, men ikke forstået på den rigtige måde. Ifølge ham skal "blomster" i "af blomster og træ" forstås som "bivoks".

Det er typisk for gåder at de bøjer sproget på en eller anden måde, f.eks. ved at benytte usædvanlige betydninger af ordene. De to ord "floribus" og "lignis" står i pluralis og kan fortolkes som enten dativer eller ablativer, dvs. enten forklare hvad det kan være i karret der vejer det samme hvad enten karret er fuldt eller tomt, eller betegne materialet som karret er lavet af. Han argumenterer for at de bedst fortolkes som ablativer, og at der er tale om et kar af "bivoks og træ", dvs. gådens løsning er en skrivetavle.

Hvordan dette forarbejde til et fint hjortetakhåndtag med påskrift af en del af en latinsk gåde skrevet i runer er havnet i jorden i Kalundborg, vides ikke, men heldigvis for os har vi 700 år senere kunnet bruge det som et meget passende logo for Kalundborg Arkæologiforening og dennes skrivetavle (medlemsbladet).

David Barry

STUDIEAFTEN

UDGRAVNINGSFUNDENE FRA TIDSELBJERG

Onsdag den 30. maj holdt vi en studieaften med udgravningsleder Jesper Borch fra MVE for at se på fundene fra de forskellige gruber som vi udgravede for museet på en middelalderplads ved Tidselbjerg i Slagelse.

Vi udgravede flere dybe gruber indeholdende middelalderkeramik.

Gruberne lå tæt ved en pottemagerovn, som arkæologerne udgravede. Nogle gruber indeholdt hovedsageligt keramik fra perioden 1250-1350, mens andre gruber hovedsageligt indeholdt østersøkeramik. Et andet fint fund fra sen vikingetid/tidlig middelalder var en urnesfibel fra bunden af en ellers ret fundtom grube, som Gunnar udgravede.

Østersøkeramik, bl.a. en del af et lille bæger.

Urnesfibel, der dateres til ca. 1050, fra bunden af en af gruberne.

Andre bemærkelsesværdige fund var et stort fragment af en norsk kværnsten og flere fragmenter af en lergenstand, der foreløbig tolkes som en slags lysholder. Derudover fandt vi flere genstande af metal og jern, en del dyreknogler og en del 1300-tals tommelfingeraftryk. Sidstnævnte sad på kandeskår dekoreret ved brug af pottemagerens tommelfinger. Det ville være interessant at undersøge om fingeraftrykkene på kandeskårene fra de forskellige gruber og fra pottemagerens ovn er identiske, dvs. om alt er lavet af samme person eller af flere forskellige personer.

Vi fandt også et stort fragment af en norsk kværnsten lavet af glimmerskiffer indeholdende granater. Man kan ane rillerne der blev formet når kværnen roterede.

Et andet bemærkelsesværdigt fund var en lergenstand der tolkes som værende en lysholder.

Pottemagerens tommelfingeraftryk på forskellige kandeskår.

David Barry

KOGEGRUBEFELT

HVIDEBÆK SOLFANGERANLÆG

Fortsættelse af artikel i Kalundborg Arkæologiforenings medlemsblad januar 2018.

Perspektiver

Da kogegrubefeltet UBBY SOLFANGERANLÆG, der er beskrevet i medlemsbladet januar 2018, hverken indeholdt stolpehuller, affaldsgruber eller andet af egentlig bopladskarakter, må stedet have haft en speciel funktion. Det vil derfor være rimeligt at se lidt nærmere på forskellige fund fra den nærmeste omegn, hvorefter i det mindste nogle kan have været samtidige med kogegrubefeltet.

Da mange efterhånden betragter kogegrubefelterne som en slags rituelle samlingspladser og dermed elementer i det rituelle landskab, vil vi i det følgende se på nogle af de fund fra den nærmeste omegn, der sandsynligvis repræsenterer den rituelle side af tilværelsen. Her kommer de fund, som Gunnar Jørgensen har beskrevet i medlemsbladet september 2017, ”Fund fra Ubbi”, ind i billedet.

Offerfund

Fra området er der kendskab til fund af flere økser fra yngre stenalder. De ser ud til at være fundet i moser eller vådområder, og det er derfor nærliggende at betragte dem som offerfund i lighed med de tusindvis af tilsvarende økser fundet på tilsvarende steder landet over. De neolitiske økser er meget ældre end de kendte daterede kogegrubefelter, men de vidner om en udbredt tradition for at ofre ting og sager i søer, moser og tilsvarende steder.

Også fra bronzealderen kendes der på landsplan mange mosefundne genstande. Her har der i udpræget grad været tale om kostbare bronzesager i form af våben, redskaber og smykker.

I jernalderen har moseofringer fortsat haft en stor betydning for datidens mennesker, og for den sags skyld er der tegn på, at den

hedenske offerskik – om end i væsentligt mindre omfang – stadig har fundet sted helt op i den kristne middelalder. Det tyder blandt andet fund af sværd i vådområder på.

De daterede kogegrubefelter hører til i bronzealder og ældre jernalder. Vi vil derfor i det følgende koncentrere os om forskellige fund fra vores kogegrubefelts nabolag, der med en vis sandsynlighed kan være fra de tider, hvor kogegrubefelter blev anlagt og anvendt. Fundstederne er plottet ind på kortet længere fremme i artiklen.

Bronzeøkser

Ca. 1.000 m øst-nordøst for vores kogegrubefelt er der fundet en randlisteøkse fra dolktid eller ældre bronzealder periode I-II. Der er temmelig sikkert tale om et mose- eller vådbundsoffer.

Ca. 850 m øst-nordøst for vores kogegrubefelt er der fundet en pålstav fra ældre bronzealder periode II, der formodentlig skal betragtes som et mose- eller vådbundsoffer (Ubby Sogn SB 225).

Endnu en pålstav, der ifølge bronzealdereksperten er af en meget speciel type, blev i 2016 fundet ca. 1.300 m øst-sydøst for vores kogegrubefelt. Tæt ved det angivne fundsted ses på de gamle målebordsblade et lille mosehul med et tørveskær.

De tre bronzeøkser er imidlertid ældre end de kendte daterede kogegrubefelter, idet sådanne – så vidt vides – endnu ikke kendes før slutningen af ældre bronzealder. Men under alle omstændigheder må økserne repræsentere den førnævnte offertradition.

Ca. 1.100 m øst-nordøst for vores kogegrubefelt er der fundet en celt fra yngre bronzealder (Ubby Sogn SB 257), der må opfattes som et mose- eller vådbundsoffer.

Skåltegn

I området er der en anden type fund, som sikkert har haft med det rituelle at gøre. Ca. 250 meter nord for vores kogegrubefelt er der i 1881 registreret en stor sten med skåltegn (Ubby SB 4). Stenen er i

ca. 1910 blevet flyttet for at blive anvendt som syldesten.

På den ene dæksten over den dobbelte jættestue ”Korshøj” (Ubby SB 3), der ligger ca. 1.000 m nord-nordvest for vores kogegrubefelt, er der skåltegn.

Bopladser

Ca. 200 m østligt for vores kogegrubefelt har Gunnar Jørgensen opsamlet lidt grove flintsager. Det drejer sig om en kraftig flækkesegl fra yngre bronzealders sidste halvdel, et fragment af yderligere en flækkesegl, tre ukarakteristiske flintafslag og tre stykker hvidbrændt flint. Dateringen af materialet – her primært på grundlag af flækkeseglene – peger i retning af yngre bronzealders sidste halvdel. En systematisk rekognoscering under gode forhold af den pågældende mark vil eventuelt kunne afsløre, om der kan være tale om, at der her ligger en bronzealderboplads. I givet fald kan den være samtidig med kogegrubefeltet.

Foto til venstre: Flækkesegl fra yngre bronzealder periode V/VI. Foto: Gunnar Jørgensen.

Foto til højre: Flækkesegl og fragment af flækkesegl, tre flintafslag og tre stykker hvidbrændt flint. Foto: Gunnar Jørgensen.

På lokaliteten Ubby SB 234 ca. 400 m østligt for vores kogegrubefelt er der fundet en lille kniv – antagelig en ragekniv – af bronze, der kan dateres til yngre bronzealder. Et nogenlunde tilsvarende eksemplar fundet frem til på internettet er dateret til periode V.

Ragekniven blev i sin tid fundet af Gunnar Jørgensen i forbindelse med etablering af en vandledning Tissø-Kalundborg i 1998. På lokaliteten fandtes i tracéet over en strækning på 40 m nogle gruber dateret til yngre bronzealder (eller ældre jernalder). Gruberne repræsenterer formodentlig en bosættelse, og bronzekniven kan eventuelt være gået tabt ved en tilfældighed. Også denne formodede boplads kan have haft en vis samtidighed med vores koge grubefelt.

Kniv/ragekniv fra yngre bronzealder. Bemærk det sorte klæbestof, der viser, at kniven oprindeligt har været sat i et skæfte. Foto: Gunnar Jørgensen.

Ved prøvegravning i 2003 blev der i systematisk udlagte søgegrøfter på Østergårds jorder med mange anlæg fra flere af oldtidens perioder (Troldbjerg. Ubby KAM j. nr. 2003 010) små 1.000 m nordøstligt for vores koge grubefelt og på to forskellige steder fundet en enkelt grube med keramik dateret til henholdsvis yngre bronzealder periode V/VI og periode VI.

Grave

Nærmeste gravhøj med sekundære bronzealderbegravelser og skåltegn på den ene dæksten over det nordlige kammer er den dob-

belte jættestue Korshøj (Ubby Sogn SB 3) ca. 1.000 m nord-nordvest for vores kogegrubefelt. Ca. 160 m nordligt for Korshøj ligger bronzealderhøjen Lysthøj (Ubby Sogn SB 2).

Endnu et kogegrubefelt

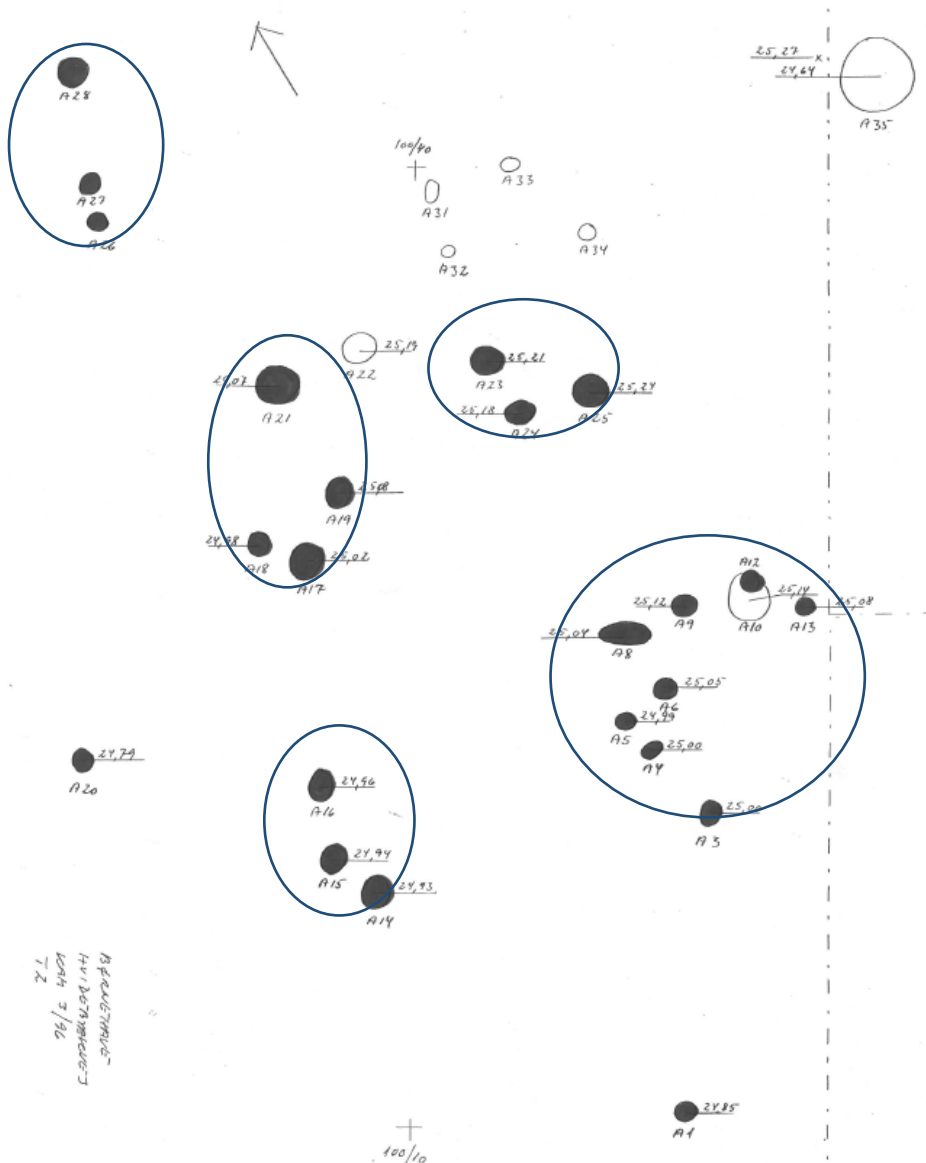
I 1996 blev der i forbindelse med byggeri af "Børnehaven Smilehullet" – nu "Børnehaven Troldebo" – på Hvidebækvej nr. 1 i en afstand af ca. 1.300 m øst-nordøst for vores kogegrubefelt indmålt og undersøgt et lille kogegrubefelt med 23 kogestensgruber (Ubby SB 232).

Yderligere 6-8 kogestensgruber blev observeret i områdets østligste del, som dog ikke kunne indmåles og undersøges på grund af igangværende jordarbejder. Kogestensgruberne, der lå på sydhældet af en forhøjning i et generelt kuperet terræn, er ikke naturvidenskabeligt dateret.

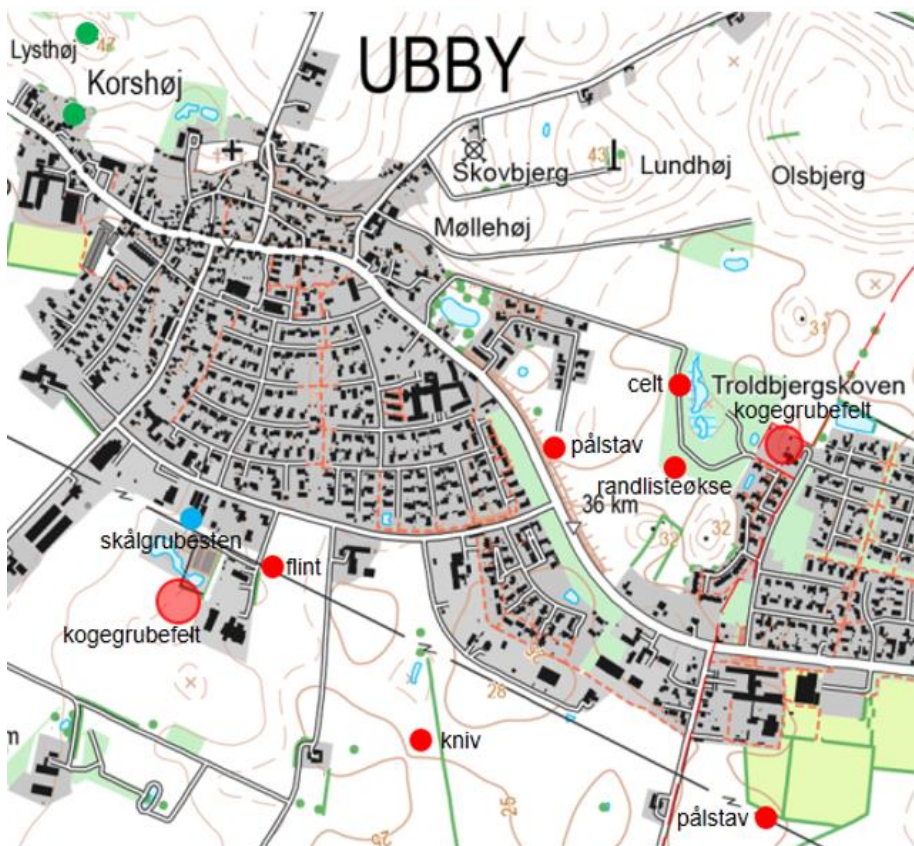
I periferien af kogegrubefeltet blev der udgravet tre gruber, hvoraf den ene indeholdt keramik, der blev dateret til begyndelsen af ældre romersk jernalder, nærmere betegnet til Liversages "Nissehøj-fase" 10-70 e.Kr. (Liversage, David: Material and Interpretation. The Archaeology of Sjælland in the Early Roman Iron Age. Nationalmuseet 1980). Det blev blandt andet ud fra terrænet vurderet, at et egentligt bosættelsesområde kunne være beliggende mod nord og nordvest. Det er uvist, om der er samtidighed mellem kogestensgruberne og den keramikdaterede grube, men muligheden er absolut til stede.

Selv om der tilsyneladende ikke er noget indbyrdes system mellem kogestensgruberne, ser det ud til, at der kan udskilles fem grupper med 3-8 kogestensgruber.

Kogestensgruben A12 er tildels anlagt oven i gruben A10 og må som følge deraf være yngre end denne, men beklageligvis var der intet daterende materiale i A10.

Kogegrubefeltet "Børnehaven Smilehullet", nu "Børnehaven Troldebo".
 A31-34 stenspor. A10 og A22 udaterede lave gruber med lidt trækul. Øverst til højre gruben A35, der er keramikdateret til David Liversages "Nissehøj-fase" 10-70 e.Kr.
 Tegning: Jens Nielsen.

Kort med angivelse af de to koge grubefelter, helleristningsstenen, en forekomst af blandt andet to flækkesegle og de forskellige bronzegenstande, der er nævnt i teksten. Korshøj og Lysthøj angivet med grøn signatur ligger i kortets øverste venstre hjørne. Grafik: Jens Nielsen.

Artiklen fortsættes
Jens Nielsen

”BLIV JUNIORARKÆOLOG FOR EN DAG”

I uge 28 arrangerede vi arkæologiske aktiviteter for børn under overskriften ”Bliv juniorarkæolog for en dag”. Hovedaktiviteten var vandsoldning af neolitisk kulturjord fra Ny Vesthavn. Der blev fundet flere skrabere, økser, fintandede redskaber, en meget fin pren, en del knogler og lidt keramik. Fundene indgår i museets udgravning.

Derudover kunne børnene grave efter knogler og potteskår i sandkasser, opmåle og tegne en sektion af Vestborgens mur og gå med metaldetektor i museets have.

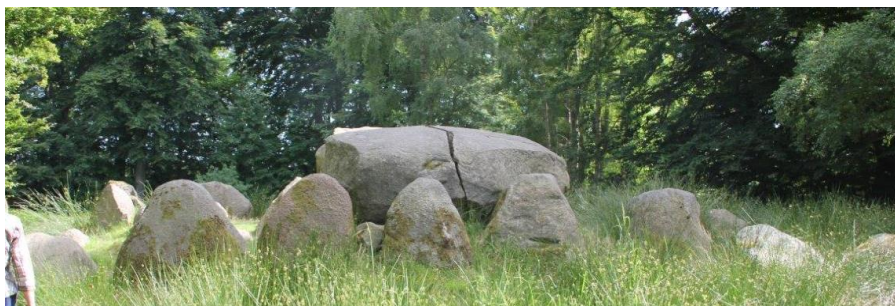

Sommerudflugt til FALSTER Søndag d. 5. august

Falster er fuld af arkæologiske seværdigheder. En del af disse skal vi besøge med Fund&Fortids redaktør, Benny Staal, som vores kyndige guide. På programmet er:

Listrup jættestue (Danmarks største!).

Halskov Vænge (En af landets bedst bevarede fortidsmindeskove med seks stendysser og 72 gravhøje).

Tingsted Kirke (Mange flotte kalkmalerier).

Virket (Stor tilflugtsborg fra jernalderen. Den ligger midt på øen. Ikke langt derfra blev Hannenovringen fundet, et af vores største guldfund fra jernalderen).

Bønnet Slot (Borgruin fra middelalderen).

Fribrødre Å (Skibsværft – eller skibsreparationssted – tidlig middelalder. Her er ikke meget at se andet end ådalen, hvor der blev foretaget udgravninger indtil 1993).

Det praktiske: Transporten foregår i biler – vi deles om kørsel som vi plejer med maks. fire personer per bil. Ved tilmelding bedes I fortælle om I kan lægge bil til. Vi kører fra museet kl. 08.00 og er tilbage kl. 18.00. Vi medbringer selv madpakker og drikkevarer.

Pris kr. 200 inklusive transport og kaffe/basse på vejen. De der lægger bil til, får kr. 200 i benzinpenge.

Tilmelding: Senest den **3. august** (men helst inden) til formanden per e-mail David@Barry.dk eller telefon 5956 5660 / 4082 8024.

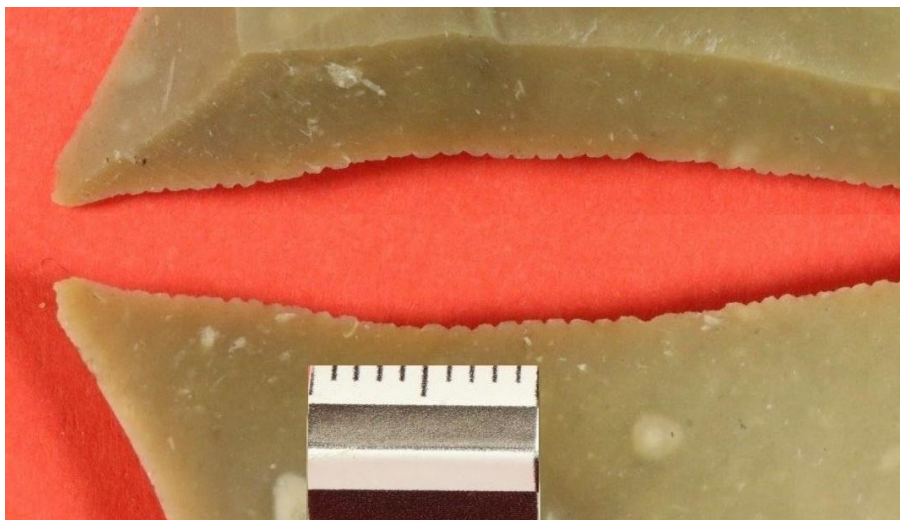
FINTANDEDE NEOLITISKE FLINTREDSKABER

Under udgravningen af et neolitisk udsmidslag fra Virumfasen ved Ny Vesthavn fandt Arkæologiforeningen 36 fintandede flintredskaber. Flintstykker med ”mikrotanding” er først kendt fra Ertebøllekulturen, men kun fra Vestdanmark (Jylland og Fyn). Senere blev de introduceret på dele af Sjælland inklusive vores egn i begyndelsen af tragtbægerkulturen (tidligneolitikum – TN I) og siden på resten af Sjælland i TN II. De forsvandt igen i løbet af mellemneolitikum I (MN I). Hvad blev de brugt til, og hvorfor forsvandt de?

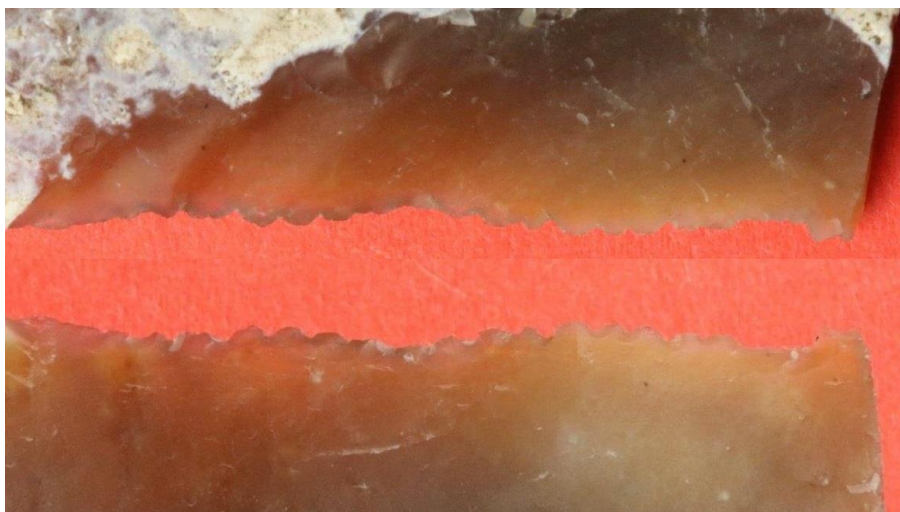

Her ses seks af de 36 fintandede redskaber som Arkæologiforeningen udgravede ved Ny Vesthavn. De sorte pile indikerer kanten med mikrotænderne. Oftest optræder disse kun langs en del af flintstykkets kant, men kan optræde langs hele kanten.

Tænderne i de fintandede redskaber er typisk ca. 0,5 mm brede i spidsen og 1 mm i roden. Mikrotanding laves ved at presse et skarpt stykke flint ind i redskabets kant for at lave et lille hak. Normalt presses fra den dorsale mod den ventrale side således at arrene ses på den ventrale side.

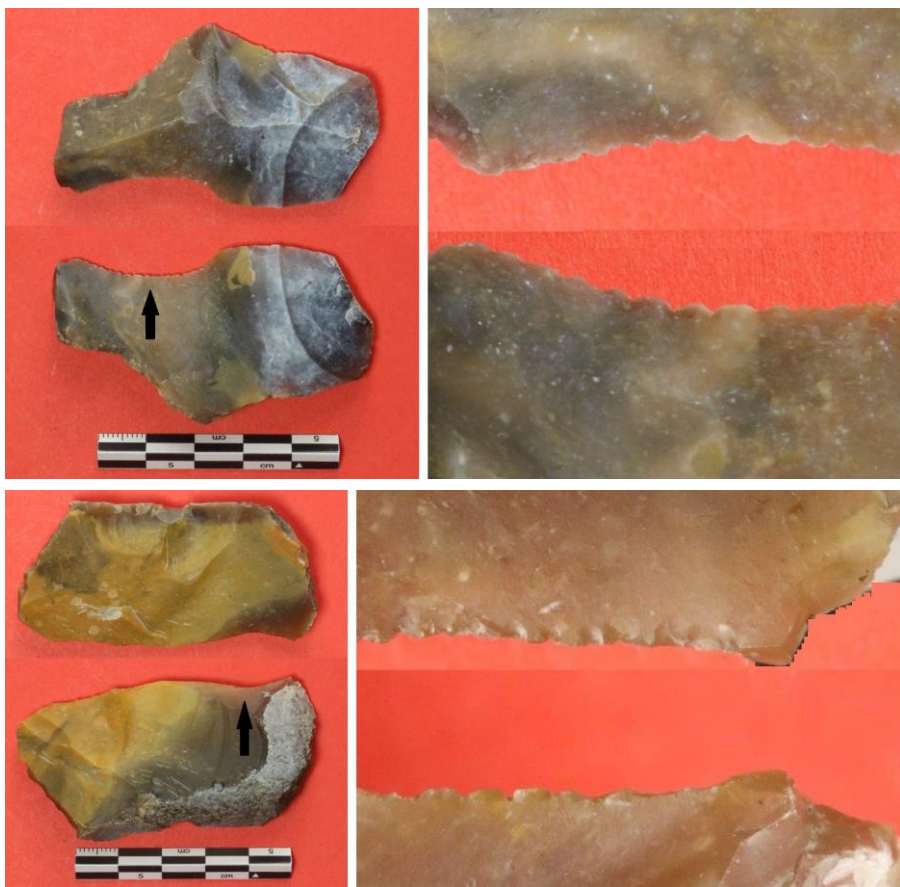

Der kan være så meget som 10 tænder per cm, men 6-8 er mere typisk.

Tænderne kan også være mere uregelmæssige. Når de små hak skæres i kanten, brækkes en lille flig af der efterlader et ar på den modsatte side.

På de fleste fintandede redskaber findes tænderne kun på en del af redskabets kant, oftest på en strækning på 2-4 cm. Ofte er de begrænset til en naturlig konkav del af redskabets kant hvis en sådan findes. Mens det nogle gange er muligt at se gloss (slidspor) langs tænderne med det blotte øje eller med en lup, må man bruge et mikroskop for at studere disse spor nærmere.

Tænderne på fintandede redskaber er ofte begrænset til den naturlige konkave del af redskabets kant (sorte pile) hvis en sådan findes, uanset om den udgør en større (øverste billede) eller mindre (nederste billede) del af redskabets kant.

Umiddelbart vil man gætte på at fintandede redskaber er blevet brugt til at save med, og det er tidligere antaget at de var kornsegle. Det er

dog ikke tilfældet idet slidsporanalyser har vist at disse redskaber er blevet ført med en bevægelse vinkelret til diagonalt på den tandede æg, således at tænderne har fungeret som en kam, snarere end som en sav. Funktionen foreslås af arkæolog Helle Juel Jensen i 1994 at være knyttet til finbearbejdning af plantefibre. Det har ikke været muligt eksperimentalt at genskabe de slidspor der findes på de neolitiske fintandede redskaber, som er en blanding af slidspor fra plantemateriale og slidspor fra noget mineralt, f.eks. aske, der kan have været brugt i processen til at frigøre fibre.

Det har heller ikke været muligt at identificere hvilke plantefibre der er tale om, og nøjagtigt hvordan disse fintandede redskaber blev brugt. Således har nyere forskning af arkæolog Anders Högberg i 2016 vist slidspor på andre dele af disse redskaber end den tandede æg, og at andre redskaber end fintandede indgik i processen de blev brugt til, nemlig en kompleks teknologisk proces til bearbejdning af plantefibre til brug i produktion af tråd, snore, reb og tekstil.

Man kan forestille sig at de fintandede redskaber kan have været brugt til at separere plantefibre som f.eks. nældetaver med ved at stryge tynde bundter af stængler der er blevet bearbejdet på en eller anden måde, for at frigøre fibre. Det er måske derfor at de fleste fintandede redskaber er konkave.

Det vides at plantefibre blev brugt til tekstil osv. i neolitikum, og der må have været en hel teknologi som vi ikke længere kender, til at producere de nødvendige plantefibre. I samme periode brugte de beviklet snor til at dekorere deres keramik med, og aftryk af plantefibre i snoren kan ses i keramikken.

I hvert fald er der ikke noget nemt svar på nøjagtigt hvad de fintandede redskaber blev brugt til, hvordan de blev brugt, og hvorfor de forsvandt i løbet af MN I. Det kan kun siges at de indgik i en kompleks teknologi til benyttelse af plantefibre der må være blevet overflødig eller erstattet af noget bedre i løbet af MN I.

Potteskår med indtryk af beviklet snor (Virumstil) fundet sammen med de fintandede redskaber. På nederste billede kan man se aftryk af fibre fra både den gennemgående (grøn pil) og den omviklede (rød pil) del af den beviklede snor. Fibrene er så fine at museumsinspektør Eva Koch i 1999 mente at det var rimeligt at antage at snoren var lavet af nældetaver.

David Barry

Kystrekognosceringer

Søndag den 26. august kl. 10.00

Lørdag den 15. september kl. 10.00

Søndag den 30. september kl. 10.00

Vi fortsætter vores kystrekognoscering for at finde kulturlevn frilagt af vinterens storme. Hvor vi tager hen, vil afhænge af vejrforholdene osv. Røsnæs, Asnæs og Reersø er sandsynlige mål.

Det praktiske: Vi mødes ved museet og deles om kørsel i egne biler. Husk gode sko og mad og drikkevarer.

Tilmelding: Senest dagen før (men helst inden) til formanden per e-mail David@Barry.DK eller telefon 5956 5660/4082 8024.

Kalundborg Arkæologiforenings bestyrelse

Formand: David Barry. Tlf. 5956 5660/4082 8024 (david@barry.dk)

Næstformand: Søren Rasmussen. Tlf. 2372 0595 (soeren.tuegaard@gmail.com)

Sekretær: Karen Boysen. Tlf. 5950 8911 (karen@ellemosegaard.dk)

Kasserer: Karen Vestergaard. Tlf. 4031 5242 (lindehoj@lund.mail.dk)

Redaktion: Jens Nielsen. Tlf. 4042 4326 (jen@vestmuseum.dk)

Suppleanter: Lis Dannenberg og Snorre Poulsen

http://www.vestmuseum.dk/Museumsforening/Kalundborg_Arkæologiforening.aspx